

Nr 287.

Av herr Holmbäck, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i lagen den 18 juni 1926 (nr 326) om delning av jord å landet, m. m.

I proposition nr 232 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till ändrade bestämmelser rörande avstyckning m. m.

I 21 kap. 43 § stadgas beträffande oklandrad förrättning utgörande sådan avstyckning, med vilken avses bildande av särskild fastighet, utan att därvid fästs villkor att stamfastigheten skall ingå i sammanläggning, att denna skall fastställas av överlantmätaren, där anledning ej förekommer till annat än att förrättningen är lagligen beskaffad och lantbruksnämnden eller byggnadsnämnden ej framställt erinran mot densamma. Det ursprungliga förslagets bestämmelser om rätt för lantbruksnämnden och byggnadsnämnden att överklaga överlantmätarens fastställelsebeslut ha således fått utgå. Skydd för de intressen, som lantbruksnämnden och byggnadsnämnden ha att bevaka i jorddelningsmål, har nämligen på förslag av lagrådet ordnats genom intagande i lagtexten av föreskrift därom, att överlantmätaren ej skall äga fastställa en förrättning, om lantbruksnämnden eller byggnadsnämnden haft någon erinran mot densamma. Lagrådet erinrar därvid om att man med full trygghet kan förutsätta, att överlantmätaren ej meddelar fastställelsebeslut utan att lantbruksnämnden, med vilken överlantmätaren skall ha att nära samarbeta, blivit i tillfälle att framställa erinringar mot förrättningen, och vad angår byggnadsnämnden skall denna jämlikt 19 kap. 5 § underrättas om förrättningen. Det framgår av föredragande departementschefens yttrande (s. 306 propositionen), att överlantmätarens åliggande i berörda avseende kommer att närmare regleras genom instruktionsvis meddelade föreskrifter.

Bestämmelsen om skyldigheten för överlantmätaren att höra lantbruksnämnden och byggnadsnämnden har emellertid utformats på sådant sätt, att det kan befaras, att jorddelningsmålen komma att fördröjas genom remisser till nämnda myndigheter i en utsträckning, som icke torde ha avsetts. Till förhindrande härav bör uttryckligen stadgas, att remiss till byggnadsnämnd icke bör ske, där denna, på sätt i 19 kap. 5 § förutsatts, beretts tillfälle ta del av ärendet, och att remiss till lantbruksnämnd endast skall ske beträffande sådana jorddelningsmål, som ur jordpolitisk synpunkt kunna vara av intresse för nämnden. Härvid bör det ankomma på överlantmäta-

ren att i enlighet med därom instruktionsvis meddelade regler helt och fullt självständigt besluta om remiss till lantbruksnämnd. Erforderligt yttrande från lantbruksnämnd synes därvid såsom regel böra kunna erhållas vid direkt föredragning av överlantmätaren inför nämnden, och synes annat yttrande från nämnden i många fall icke behövas än en anteckning ur nämndens protokoll i ärendet.

Det närmare utarbetandet av lagtexten för tillgodoseende av berörda synpunkter synes böra ske inom utskottet.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 232,

att riksdagen ville företaga sådana ändringar eller förtydliganden av lagtexten, att remiss till byggnadsnämnden och lantbruksnämnden vid den av överlantmätaren företagna granskningen av jorddelningsmål icke skall förekomma i andra fall än där överlantmätaren i enlighet med därom instruktionsvis meddelade bestämmelser så finner nödvändigt.

Stockholm den 6 maj 1947.

A. Holmbäck.